

ת"פ 57894/02 - מדינת ישראל נגד וסימ אבו בכר, מוחמד אבו בכר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 57894-02 מדינת ישראל נ' אבו בכר ואח'

לפני כבוד השופטת רבקה פוקס
מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. וסימ אבו בכר
2. מוחמד אבו בכר.

החלטה

- לפני בקשה למתן החלטה בדבר קובלותן של ראיות אחדות אשר הוגשו מטעם המאשימה, שעניין תרגיל חקירה ביום 14.2.18; דיסק פריקת הטלפונים של הנאים ומחקרי התקשרות.
- כגンド הנאים הוגש ביום 26.2.2018 כתוב אישום אשר מייחס להם עבירות בנסח - עבירה לפי סעיפים 144(א) רישא + סיפא + 144(ב) רישא + סיפא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") או "החוק") וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיפים 244+ 29 לחוק העונשין).
- במהלך ישיבות הוחחות הגישה המאשימה ראיותיה, כשלגבי שלושת הראיות מושא ההחלטה זו, והוסכם בשעתו כי טענות על קובלותן ישמעו בשלב הסיכומים, אלא מי שבסלב שמיית עד' ההגנה במהלך חקירת נאם 1, ביקשו הצדדים להקדים את הדיון בסוגיות הקובלות של אותן הראיות.

טענות הצדדים

עמדת הנאים

- ב"כ הנאים בבקשתו טוען כי אין לקבל דיסק אשר מתעד תרגיל חקירה ותמלול תרגיל החקירה (ת/19א ו-ת/19ב).

בעניין זה טוען ב"כ הנאים כי המאשימה, באמצעות עד התביעה אלכס בוגופולסקי (להלן: "אלכס"), לא הוכחה כי ההחלטה מהינה וכי לא נעשו בה שינויים.
ציין כי ב"כ הנאים בטיעונו מסכים כי באמצעות אלכס הוכח כי הצד הוא תקין וכי עד מוסמך להתקינו, אך לא מסכים כי הוכיחו שאר תנאי הקובלות. עוד טוען ב"כ הנאים כי הדיסק לא סומן במהלך החקירה במשטרה, ועל כן לא ברורஇது ההחלטה הושמעה לנאים במועד חקירתם באזהרה.

ב"כ הנאים טוען כי אמונם נאם 1 לעיתים אומר באמרתו במשטרה כי הוא מזהה את קולו בהקלטה תרגיל החקירה, ונאם 2 אומר כי הוא אינו מזהה את קולו - דא עקא שלא ניתן לקבוע באופן ודאי כי הנאים זיהו את קולותיהם. לאור האמור, טוען ב"כ הנאים כי אין לקבל את תרגיל החקירה כראיה קבילה, שעה שלשיטו לא עדשה המאשימה במבחן הקובלות שנקבעו בפסקה.

- באשר לדיסקים המתעדים את דוחות פריקת הטלפונים של הנאים (ת/17 ו-ת/18) טוען ב"כ הנאים כי אין לקבל את הדיסקים כראיה משנית, כבקשת המאשימה, שעה שעד התביעה, חוקר המחשבים חדר סעידה (להלן: "חדר"), לא זיהה את כתוב ידו על מגוון הדיסקים המקוריים שהוצעו בפניו במהלך עדותו.

6. באשר למחקרים התקשורתיים והתעודות המוסדיות (ת/64, ת/61 ו-ת/63) טוען ב"כ הנאים כי נציגו חברות התקשות לא ידעו להעיד בעודותם, בין היתר, על אמצעי ההגנה בהם נוקטות החברות מפני חדרה לחומרת מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב. לאור האמור טען ב"כ הנאים כי אין לקבל את הפליטים כראיות קבילות.

עמדת המאשימה

7. המאשימה טוענת לקבילות הריאות כולן, ומוסרת כי שני הנאים נעצרו ביום 14.2.18 סמוך לשעה 04:40 לפנות בוקר, מיד לאחר ביצוע העבירות הנטען. ביום המעצר נחקרו שני הנאים והוחלט לעורר בין השניים תרגיל חקירה בגין הדעת המשטרתית בדרכם לבית המשפט.

בעניין זה טוענת המאשימה כי יש לקבל את דיסק החקירה אשר הוגש באמצעות העד אלכס, כראיה קבילה כיון שההקלטה עומדת בשלושת המבחנים שנקבעו בפסקה - המבחן הטכני של מהימנות ואמינויות סרט ההקלטה, המבחן המהותי הבודק האם נמלאו תנאי קבילות של התוכן המוקלט על גבי הסרט, והמבחן הפורמלי הבוחן האם ההקלטה עומדת בתנאי הקבילות לפי חוק האזנות סתר.

8. באשר לראיה של פריקת הטלפונים של הנאים, טוענת המאשימה כי יש לקבל את העתקים של פריקות הטלפונים וליחס להם את מלא משקלם הריאתי בציינה כי שני מכים הטלפון הוגשו לבית המשפט, בנסיבות בהן הנאים אישרו בחקירתם במשטרת את מספרי הטלפון שלהם. עוד טוענת המאשימה כי העד חדר בעודותיו זהה בדוחות הפריקה עצם את פרטיו, את מספרי הטלפון של הנאים, בהתאם לגרסאותיהם, ובבהיר כי הוא חוקר המחשבים היחיד, וכי שום חוקר אחר אינו יכול להיכנס לתיק, לעורר ולשנות את הדוחות שלו.

9. באשר למחקרים התקשורתיים טוענת המאשימה כי חרף העובדה שלא עלה בידה למצות את שמיות העדויות של נציגי חברות התקשות, כלשהו, משלא הותר לה במהלך שמיות הריאות, להכה למשהו, לתקן כתוב אישום ולהוסיף עדים נוספים - יש לקבל כראיה לאמתות התוכן את פלטי השיחות שהוגשו, כיון שמדובר בפלטי מחשב שנעלכים במהלך הפעולות הרגילה של חברות התקשות, ללא קשר להליך הפלילי. עוד צינה המאשימה את ההתאמנה הקיימת בין הפליטים ובין הנוטרים העולים בפריקות הטלפון של הנאים, דבר שמחזק את אמיתות תוכנם.

דין והכרעה

10. עניינה של החלטה זו הוא באישור קבלת שלושת המוצגים מושא ההחלטה כראיה בהליך. ודוק, אין בה החלטה הכרעה לגבי אמינות העדים שהודיעו לגבי המוצגים, ומשקל הריאות עצמן - כל אלה יוכרעו בתום ההליך.

דיסק המתעד את תרגיל החקירה שנערך לנאים

11. בישיבת הוכחות שהתקיימה ביום 13.3.19 הוגש לבית המשפט באמצעות העד אלכס דוח הזמן עבודה ודוח ביצוע של עבודות מ"ט אשר סומן ת/19. בהמשך נעתרתי לבקשת המאשימה להזמנה שנייה וחירגה של העד לעדות השלמה, כך שביום 4.6.19 הוגשו באמצעות העד אלכס גם הדיסק ותמלול ההקלטה של תרגיל חקירה, שנערך בין שני הנאים, שסומנו ת/19א ו-ת/19ב.

12. על מנת שהקלטה תהיה קבילה כראיה בהליך הפלילי עליה לעמוד בשלושה מבחנים: המבחן הטכני - של מהימנות ואמינויות סרט ההקלטה; המבחן המהותי - הבודק אם נמלאו תנאי קבילות של ה"תוכן" המוקלט על גבי הסרט; והמבחן הפורמלי - לפיו יש לבדוק אם ההקלטה עומדת בתנאי הקבילות לפי חוק האזנות סתר (ראה לעניין זה י' קדמי, על הריאות, חלק שלישי, ע"מ 1320).

13. באשר למבחן הקבילות הטכנית - תנאי הקבילות הטכנית שנקבעו בפסקה נועד להבטחת מהימנות

ההקלטה. לעניין זה ראה דבריו כב' הש' א' שהם בע"פ 4481/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 16.11.2016 (להלן: "ענין פלוני"):

"ראוי לנשח את התנאים המרכזיים לקובלותה של הקלטה, באופן שבתי המשפט יעדמו, באופן דוקני, על קיומם של שני תנאים מרכזיים: הוכחת מהימנותה של הקלטה, כמשמעות את אשר נאמר בין הצדדים לשיחה במועד הקלטה; ויזהו כהלהה של הדוברים באותה שיחה. בשלב של חינתה מהימנותה של הקלטה, ניתן להדרש גם לשינויים ולמחיקות, שאולי נעשו בה, ומידת השפעתם על התוכן הרלוונטי, בגין הוגשה הקלטה. סבורי, כי בחינה קפדנית של מהימנות הקלטה עשויה ליתן מענה לחשש, כי דווקא עקב חידושים הטכנולוגיים קל יותר לזייף תוכנה של הקלטה, מבל' להוثير עקבות מוחשיים".

.14. ומהתם להכא:

ההקלטה שבפניו לשיטתי מלאת אחר תנאי הקובלות הטכנית שנקבעו בפסקה, שעניינם בהבטחת מהימנותה של הקלטה, וזאת, אני קובעת, לצורך עצם הגשתה במהלך שמייעת הראיות כרואה.

באשר להוכחת קובלות הקלטה לצורך האמור, אפנה לעודתו של העד אלכס. בעודתו הראשונה, מיום 13.3.2019 העיד אלכס כי הוא בלש במשטרה כ-8 שנים וכחלק מפעילותו הוא גם עובד "מעקב טכני", המוסמך לבצע התקנות של סוגים שונים של מכשור הנוגע לאזנות סתר. עוד העיד אלכס כי ביום 18.2.14 התבקש ע"י קצין אח"מ דודו אטיאס לבצע התקינה של מכשור מסוים בנידת המשטרה. באלה הנסיבות, העיד כי הוא בדק כנדרש את הצד טרם התקינה, לאחר מכן את התקין את הצד ובסיום תרגיל החקירה, הסיר את הצד מהnidת.

לדבריו הוא לא האמין להקלטה בסיום הקלטה, אלא רק צרב את תוכרי הקלטה על גבי דיסק, אותו העביר להמשר טיפול לידי אחד החוקרים.

הדיםק לא עבר שינוי או עריכה כלשהם, לפי עדותו, כך הוגש, כאמור לעיל, בהליך ביום 19.6.4, במסגרת עדותה הנוספת של העד.

בנסיבות אלה אני סבורת כי תנאי הקובלות הטכנית הוכחו באמצעות העד אלכס, אך זאת לצורך אישור הגשת הראיות האלה בהליך כרואה, וכך אני מורה.

.15. באשר לזהות הדוברים אדגיש כי בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 19.7.14 העיד מאג'ד פואד (להלן: "מאג'ד") כי התבקש לערוך תרגיל חקירה בין הנאים, בהתאם לטופס הזמן עבודה ודוח ביצוע של עבודות מ"ט (19) אשר נערך ע"י פקד דוד אטיאס.

מאג'ד העיד כי ראה בעניינו את הנאים נכנסים לנידת (ע"מ 177) והעיד כי הם נכנסו לנידת על ידי הסירים, אחרא זיהוי שלו ושל דודו אטיאס (ע"מ 185). עוד העיד מאג'ד כי בעת ביצוע תרגיל החקירה, שהתרחש ביום מעברים של הנאים, לא היה עוצר נוסף בין תיק זה, ועל כן לא יתכן כי חודן נוסף לקח חלק ביצוע תרגיל החקירה, שעה שחווד נוסף נוסף ונוצר רק לאחר גילוי טבעת האכבע שלו, קרי ביום 18.2.18.

מעבר לכך באימרה במשטרה של נאשם 1 ביום 21.2.2018 מסר נאשם 1 כי הוא פגש את נאשם 2 לאחר מעברים וזאת ברכב משטרתי (ת/55א) בנסעה לדין ראשון בהארכת מעצר בבית המשפט. לאחר כל אלה, הטיחו החוקרים בפניו כי בוצע תרגיל חקירה בנידת והושמעה לו הקלטה, או אז נאשם 1 זיהה לכואורה את קולו בمعנה לחלק מהשאלות שנשאל, וכשנשאל "מי יהיה איתך בעל הקול الآخر" ענה "מוחמד" (נאשם 2).

ማימרת נאשם 1 ניתן לומר כי ישנן ראיות המאשרות לכואורה את זהות הדוברים, ובכך יש להוכיח את הראיה **קובלה**

להגשה, כמשמעותה ומשמעותם עדות העדים כולן לרבות הנאים יבחן כאמור בתום ההליך.

מעבר לכך אציג כי גם בטענת ב"כ הנאים, לפיה לא ברור איזה תרגיל חקירה השמע לנאים - אין כדי לפסול את הגשת הראה, שעה שנאשם 1 בחקירותו מסר כי פגש את נאשם 2 בניידת בדרך לבית המשפט וזהה לכואורה את קולו לאחר שהחוקר השמיע לו את תוכן דבריו בתרגיל החקירה.

אני מודעת לעובדה כי האמרה של הנאים במשפטה גם כוללת אמרות נוספות, אך אין באלה כדי למנוע הגשת הראות כראיה בהליך, אלא מוקומן בשיקילת הראות כלן.

אמנם בתמלול החקירה של נאשם 1, נרשם כי לא ניתן לתמלול את מה שהושמע לנאים, אך באימרת הנאים מיום 21.2.18, עלייה חתום, החוקר מתעד מילולית את מה שמשמעו לנאים 1 מתוך הדברים שנאמרו בעת תרגיל החקירה בניידת - דברים אשר תואמים, לכואורה, את התמלול של תרגיל החקירה בניידת.

16. לעניין המבחן הפורמלי אציג שסעיף 8 לחוק האזנות סתר, קובע כי האזנה לשיחה בראשות הרבים בידי מי שהסמכו לכך קצין משטרת מוסמך, לשם מניעת עבירות או גילוי עבריינים, אינה טעונה היתר על פי החוק. בעניינו תרגיל החקירה הוקלט בין שני נאים בתוך נידת משטרת. ההקלטה בוצעה על ידי אלכס - גורם מוסמך ובאישור קצין המשטרת (דודה אטיאס).

17. לאור האמור לעיל, במידת הזירות המתבקשת בשלב זה של ההליך, אני דוחה את טענות ב"כ הנאים בסוגיה ומארחת את הגשת ההחלטה של תרגיל החקירה כראיה בהליך.

אין באמור כדי לגרוע מכל טענה שענינה משקל הראה, משקל עדות העדים השונים שנזכרו לעיל - משכל אלה מוגשים לעת זאת לצורך בוחנת עצם הגשת הראה - כשיתר טענות הצדדים יבחןו בתום ההליך.

דיסקים הכלולים את דוח פריקת הטלפונים של הנאים

18. כאמור, בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 13.3.19 נשמעה עדותו של חוקר המחשבים, חדר, והוגשנו באמצעותה דוחות בדיקת הטלפונים של הנאים, אשר סומנו ת/17 ו-ת/18, וכן דיסקים הכלולים את דוח פריקת הטלפונים (ת/17א ו-ת/18א). בישיבות ההוכחות שהתקיימו ביום 13.3.19 וכן בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 14.7.19 לא זיהה העד חדר את כתוב ידו על גבי הדיסקים השונים שהוצעו לו, ועל כן המאשימה ביקשה לקבל את הדיסקים האמורים לעיל המתעדים את הפריקה, כראיה משנה.

ב"כ הנאים טען כי אין לקבל מוצגים אלו כראיות קבילות משאים המקור, וכן הוסיף וטען כי אין כל ראייה המוכיחה כי המוצגים קשורים לعد.

19. כלל הראה הטובה ביותר קובע כי לצורך הוכחת תוכנו של מסמך, יש להציג בפני בית המשפט את המסמך המקורי. יחד עם זאת, בתו המשפט בהחלטותיהם השונות ונוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות - הממצמצמות את הפער שהוא בעבר בין מסמך מקור ובין העתקו, הגיעו את כללי קבילות הראות, במtan דגש על המשקל של הראה.

לענין זה יפים דברי כב' הש' א' שהם בעניין פלוני, כדלקמן:

"בצדו של הכלל, אשר הכבד על הבאת ראיות שונות, והוביל, בנסיבות מסוימות, לעיומי דין, התפתחו חריגים. כך, נקבע כי ראייה משנה תהא קבילה גם היא, מקום שהמסמך המקורי אבד או הושמד, ללא כוונתazon, או כאשר הגשתו הכרוכה בקשטים (نمרוד קוזלובסקי המחשב והליך המשפטי - ראיות אלקטרוניות וסדרי דין, 161 (2000); ע"פ 105/51 היוזץ המשפטי לממשלה נ' פلد, פ"ד 1 783) או באירועים רבים (ע"א

345/06 שדה נ' לויינזון [פורסם ב公报] 10.8.2010); ע"א 1046/90 ברוכיאן נ' כל, פ"ד מה(5) 1991)). זאת ועוד, על רקע המגמה להקל בכללי קבילהה של ראייה, ולהתמקד בשאלת מהימנותה ומשקלה של הראייה (ע"פ 4178/10 פרג' נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 19.8.2013) (להלן: עניין פרג'); ע"א 4814/09 טמפו תעשיות בירה בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 22.12.2010), וכן לנוכח ההתפתחות הטכנולוגית, שאפשרה הצגת העתקי מסמכים זהים למקור, הוסיף והתערער מעמדו של כלל הראייה הטובה ביותר". בהמשך למגמה זו, קבעה ההלכה הפסקה כי ניתן להוכיח תוכנו של מסמך באמצעות העתקו - קרי ראייה משנה - ככל שבעל הדין הנוגע בדבר יספק טעם ראוי לאי הצגתו של המסמן המקורי (עניין שניר; ע"א 6205/98 אונגר נ' עופר, פ"ד נה(5) 71 (2001)). למעשה, השתרש בפסקה הכלל, כי "בהיעדר חשש לאמיניות 'העתק', לא יהיה באו הבאת המסמן המקורי כשלעצמם כדי לכרכום בתשתיות הראייתית של בעל הדין העושה בו שימוש" (ע"א 9622/96 הולין נ' קופת חולים כללית של ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 25 לפסק הדין (30.5.2010). וראו גם: ע"א 2449/08 טואשי נ' בנק מרכنتיל דיסקונט בע"מ [פורסם ב公报] (16.11.2010); ע"פ 3974/92 אוזלאי נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(2) 565 (1993) [...] לגישתי, נוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות, המוצמצמות את הקטלטה המשקורה בין מסמך מקור להעתק, ולאחרו הגמשת כלבי קבילות הראיות ומטען הדגש לשאלת משקלה של הראייה, אין עוד טעם מבורר לפסול העתק של הקטלטה. זאת, ככל שבעל הדין, המבקש להגשו, מצהיר כי הקטלטה המשקורה אינה ברשותו, וההעתק נחזה להיות העתק מהימן של אותה הקטלטה. במצב דברים זה, ישא מקום לשקלול את פסילת העתק הקטלטה כראיה, רק מקום בו המבקש את הפסילה, יציג ראיות קונקרטיות המעוררות חשש של ממש כי הקטלטה מזויפת. אחרת, אין לפסול את הקטלטה, על יסודו של כלל הראייה הטובה ביותר", וזאת בלבד. אין צורך לומר, כי השגות בדבר איזות הקטלטה או מהימנותו של המקליט ילקחו בחשבון בעת קביעת משקלה של הראייה".

20. בעניינו, העד חדר העיד כי הוא משרת במשטרת כ-26 שנה, כiom משרת בתחנת עירון בתפקיד של חוקר מחשב מיומן.

עד חדר הוצג מסמך - דוח פריקת הטלפון של נאשם 1 (ת/17). חדר העיד כי הוא מזהה אותו לפי הפרטים רשומים בו, למורת שהוא לא חתום על ידו. עוד העיד חדר כי הוא זוכר שערך את הדוח.

לאחר מכן הוצג לחדר מסמך נוסף - דוח פריקת הטלפון של נאשם 2 (ת/18). העד חדר העיד כי הוא מזהה את הדוח וכי מדובר בדוח אשר נערך על ידו, שעה שהפרטים שלו רשומים בו, למורת שגם הוא לא חתום על ידו.

בחקירה נגדית נשאל העד חדר האם, מבחינה טכנית, כל שוטר יכול לגשת למחשב, לכתוב את הפרטים שלו, למלא את הדוח ולהפיק אותו, ובתשובה ענה העד חדר כי אף אחד לא יכול להיכנס לתיק ולערוך את הדוח בשם.

במה שר העיד חדר כי הדיסקים המוגשים בבית המשפט אמורים אינם הדיסקים המקוריים וכי המקור, עד כמה שהוא יודע, מצוי במשרד הרישום בתחנת המשטרה. קר הוסיף והיעד על דרך פעולה ודיווח כי לאחר שהוא מבצע פריקה לטלפון הוא צורב את הממצאים על גבי דיסק DVD ובתוכו דיסק ישנו רשום של פרטי האישים. את הדיסק ביחס עם דוח הפריקה הוא מעביר לחוקר המטפל ועל האחרון להעביר את הדיסק למשרד הרישום על מנת לרשום אותו כמפורט.

העד חדר העיד כי בדיסק הפריקה ישנו דוח בפורמט PDF אשר בתוכו מופיע מספר התקיק וסוג המכשיר בו בוצעה הפריקה. לאור האמור, הוצג לעד חדר תוכן הדיסק והוא אישר את הפרטים המתועדים בתוך הדיסק שעניןיהם הטלפון הנבדק, מספר הטלפון וכן הפרטים האישיים של העד.

21. לאור האמור מצאתי לדוחות את טענות ב"כ הנאשמים נגד קבלת הדיסקים של פריקת הטלפונים כראיה משנהית, ולאשר את קבלת העתקי הדיסקים כראיה בהליך.

לטעמי, עדות העד, מבלתי שنبيחת כאמור לצורך משקלה - יש בה כדי לבסס את עצם הגשת הדיסקים כראיה בהליך.

22. למעלה מן הנדרש אצין כי, אחרי הכל, הראיה העיקרית הם מכשירי הטלפון הנайдים של הנאים, שהוגשו כמציגים, ולמעשה הפריקה היא אך דרך להגשת הפרטים שמצויים במכשירי הטלפון לעיון בית המשפט - וכך יש לראות את הדברים. בנסיבות אלה שמורה לב"כ הנאים האפשרות לקבל לידי הנאים את מכשירי הטלפון עצם, ולבדק את תוכנם בעצמו.

מחקרים התקשורתיים

23. בישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 17.11.19 הגישה המאשימה את צו בית המשפט המתיר ליחידה החוקרת לקבל נתוני תקשורת עבור הטלפונים של שני הנאים (ת/62). בהתאם dazu, התקבל מחברת "פלאפון" פلت שיחות של נאים 1 אשר הוגש וסומן ת/64 ומחברת "פרטנר" פلت שיחות של נאים 2 אשר הוגש וסומן ת/61.

המאשימה הגישה, באמצעות נציג חברות התקשורות, תעוזות בדבר רשומה מוסדית, אשר סומנו ת/60 ו-ת/63. על התעודה מאת חברת "פרטנר" חתום מר יוסי ייסברג ועל התעודה מאת חברת "פלאפון" חתומה רינת בליסיה, אשר העידו בפניהם.

24. צוין בעניין זה כי במהלך שמייעת עדותו של מר ייסברג, עטרה המאשימה להבאת עדים נוספים מ לחברות התקשורות על מנת שיושפו ויעידו בין היתר על אמצעי האבטחה הדוקניים אשר ננקטים בכל אחת מהחברות, ובעניין זה קבעתי כי אין מקום להביא עדים נוספים וכי יש לבחיר את זכויות הנאים בדרך של דחית עתרת המאשימה - שלא נרכחה המאשימה להביא את העדים כולם כבקשתה אחת, במועדים שנקבעו לשמייעת ראיות המאשימה, ולרשום את שמותיהם בכתב האישום, במועדים המחייבים בכך.

25. ב"כ הנאים הוללה טונות שונות הנוגעות לאי עמידה בתנאים הקבועים בסעיף 36 לפיקודת הראיות ואי קובלותם של פלי השיחות כראיה.

26. עינתי בטענות הצדדים ומצאת לדוחות את טעתה ב"כ הנאים, **לשלב זה** של הילין.
רשומה מוסדית מוגדרת בסעיף 35 לפיקודת הראיות כמסמך, לרבות פلت, אשר נערכ על ידי מוסד במהלך פעילותו הרגילה של המוסד.

בסעיף 36 לפיקודנה נקבע כי קובלותה של רשומה מוסדית תלולה בהתקיימות התנאים הבאים:

"(א) רשומה מוסדית תהא ראייה קבילה להוכחת אמיתות תוכנה בכל הילין משפט, אם נתקינו
כל אלה -

(1) המוסד נהוג, במהלך ניהולו הרגיל, לעורן רישום של האירוע נושא הרשמה בסמוך להתרחשותו;

(2) דרך איסוף הנתונים נושא הרשמה ודרך עריכת הרשמה יש בהן כדי להעיד על אמיתות תוכנה של הרשמה;

(3) הייתה הרשמה פلت - הוכח בנוסף, כי -

(א) דרך הפיקת הרשמה יש בה כדי להעיד על אמינותה;

(ב) המוסד נוקט, באורך סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני
шибוש בעבודת המחשב.

(ב) הייתה הרשמה פلت, יראו לעניין סעיף קטן (א)(1) את מועד עריכת הנתונים המהווים יסוד
לפלט, כמועד עריכתה של הרשמה".

בעניינו הוגשו 2 תעוזות מוסדיות. האחת, ת/60, מטעם חברת "פרטנר" והשנייה, ת/63, מטעם חברת

"פלפון".

עיוון בתעוזות שהוגשו בחקירה הראשית מעלה לכואורה כי החברות מנהלות רישום שוטף של הנתונים בסמוך לביצוע השיחות, וזאת לצורך חיוב הלוקחות בתמורה לשיחה, וכי החברות נוקטות באמצעות אמצעי אבטחה סבירים מפני חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב.

עדות העדים בחקירה הראשית באשרו תעוזות עובד ציבור כפי שנוסחו - מלאים אחר הדרישה שענינה באישור עצם הגשת הפליטים כראיה בהליך, לשלב זהה של שמיעת הריאות.

28. לא אכבר במילימ בשלל הטענות המונחות בפניו מטעם ב"כ הנאים, ובഫניה לעדות העדים בחקירה נגדית, עת לשיטתו, לא ידעו בין היתר להעיד על אמצעי האבטחה בהן נוקטות החברות.

בעניין זה גם מצאתי להוסיף ולציין את הסכמת ב"כ הנאים להגשת המסמכים בתנאי ובכפוף לעדות העדים בחקירה נגדית - דבר שנרשם בפרוטוקול.

29. דא עקא, **שלעת הזאת** השאלות האמורות - האם טענות ב"כ הנאים נטעוו בכלל,قطעת המאשימה, או שיש בהן ממש נוכח החקירה הנגדית של העדים - מזמן בשלב שיקילת הריאות, אז "בחן משקלן של הריאות עד כדי בחינה האם יש לקבוע להן משקל מלא או אפס".

בעניין זה למעלה מן הצורך אפנה למגמה בדייני הריאות במשפט הפלילי, אשר עברו תמורה שימושיות במהלך השנים, במעבר מבחינות קבילות הריאות לבחינת משקלן. לעניין זה ראה האמור בע"פ 7450/01 **ארףabo ליטאף נ' מדינת ישראל** (פורסם בנובו, 31.07.2007):

"עוד נזכיר בהקשר זה כי כיוון הזרימה הכללי של דין הראיות הוא מעבר מקבילות למשקל, דהיינו התנטקות מכבלים פורמליים החסומים את הדרך בפני שימוש בראיה מסויימת, תוך תרגום תמרורי האזהרה המופיעים אותה, להירות יתר בדרך לקביעת מצא --- סוף עמוד 37 --- עובדתי על סמן המידע המצוי בה (וראה ד"נ 23/85 טובל נ' מ"י, פ"ד מב(4) 340, 309 (1988); ע"פ 6147/92 מ"י נ' כהן, פ"ד מch(1) 62, 80 (1993); בג"ץ 6319/95 חכמי נ' לוי, פ"ד נא(3) 767-766, 750 (1997); דנו"פ 4390/01 מדינת ישראל נ' יחיא, פ"ד מז(3) 671, 661 (1993); ע"פ 5121/98 (1997); ישכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (טרםפורסם, 4.5.2006) (להלן: עניין ישכרוב)".

30. בנסיבות אלה, מצאתי לקבוע כי הרשותות המוסדיות של חברת "פרטנר" ושל חברת "פלפון" יוגשו כראיה בהליך, כאשר משקלן יבחןrei כל יתר הראיות, בשים לב לעדות העדים מטעם חברות התקשרות בחקירה נגדית מחד גיסא, ובשים לב ליתר הראיות שהוגשו ושוויגשו, ובכל זה התאמת והקבלת לדוח פריקת הטלפונים, לו טענת המאשימה, מайдן גיסא.

31. אשר על כן, אני דוחה את טענות ב"כ הנאים ומאשרת את הגשת הריאות מושא התביעה, חלק מהראיות בהליך.

ניתנה היום, כ"א שבט תש"פ, 16 פברואר 2020, בהעדך
הצדדים.

